

Főpolgármesteri Hivatal
Humán Erőforrás Menedzsment Főosztálya
1052 Budapest
Városház u. 9-11. 311 szoba

Pályázat
az Új Színház Nonprofit Kft.
ügyvezető igazgatói munkakör betöltésére

Dörner György
2011

Motivációs levél

A színházi élet szinte valamennyi területét jól ismerem. Pályakezdőként szerepelhettem kortárs magyar művekben, klasszikus magyar és világirodalmi előadásokban egyaránt. A nemzeti dráma és a kortárs irodalom iránt különös fogékonyságot érzek. A későbbiekben jelentős színpadi és filmes alkotásokban vehettem részt.

Nemzeti elkötelezettségem közismert, nyilvánosan vállaltam egész pályám során és vállalom ma is. Miután azonban a színházi és filmes éveim során művészek – rendezők, írók – többségével dolgoztam, nem fenyeget az a veszély, hogy kizárólag egy szűkebb csoportra támaszkodom. Sőt, úgy vélem, hogy a nemzeti dráma és annak „színházasítása” olyan ügy, amely inkább összetétel, mint szétválaszt művészeket.

Ennek szellemében kívánom megpályázni a budapesti Új Színház igazgatói posztját, és bízom benne, hogy munkatársaimmal a közönségcentrikus magyar és klasszikus dráma valódi otthonát teremthetjük meg.

Meggyőződésem, hogy a jelenlegi gazdasági helyzetben a fővárosnak még inkább szüksége van egy nemzeti értékeket felmutatni tudó, valódi magyar szellemi és színházi műhelyre, mivel a nehéz helyzetekben a nemzeti együvé tartozás intézménvei révén vészelhetők át a válságok.

Budapest, 2011. augusztus

Dörner György

Bemutakozás

Dörner György vagyok, színművész, filmszínész, művészeti vezető.

1953-ban születtem Budapesten, s ugyanott érettségiztem az ELTE Radnóti Miklós gyakorló gimnáziumában. Ezt követően zenészként hivatásos előadóművészi képzést szereztem, majd 1979-ben diplomáztam a Színház- és Filmművészeti Főiskolán színművészként. 1988-ig a budapesti Nemzeti Színház, a Katona József Színház, majd a Radnóti Színház tagja voltam. Az évtől kezdődően szabadúszóként dolgoztam több vidéki színházban, így játszottam a Kecskeméti Katona József Színház, a Szegedi Nemzeti Színház, a tatabányai Jászai Mari Színház, a székesfehérvári Vörösmarty Színház, a Veszprémi Petőfi Színház és a Győri Nemzeti Színház előadásaiban, de nem lettem hűtlen a budapesti teátrumokhoz sem, dolgoztam a budapesti Komédium Színházban, a Budaörsi Játékszínen és a Pesti Magyar Színházban is.

2006. január 1-jétől a Forrás Színház művészeti vezetőjeként dolgozom, tevékeny részt vállalva a színház művészi koncepciójának kidolgozásában. Rendezője voltam a Komédium Színházban Griffith Komédiások című darabjának, zeneszerzőként működtem közre több színházi mű születésénél is (Brecht: Baal; Čapek: A végzetes szerelem játéka). Több mint 100 játékfilmben és tévéjátékban szerepeltem, kezdve a Könnyű testi sértéstől a Rosszembereken, a Falfúrón, a Városbújócskán, Az asszonyon, a Laurán, a Mami blue-n és a Kútfejekén át az Üvegtigrisig.

Bel- és külföldi fesztiválokon többször részesültem a legjobb alakítás díjában, a több százszor játszott Stílusgyakorlatokban nyújtott alakításomért megkaptam a színikritikusok elismerését. 1999-ben elnyertem az érdeemes művész címet.

Tárgyalási szinten beszélek angolul és oroszul.

Új Színház

Művészeit koncepció

A pályázati kiírásnak megfelelően az Új Színházat a magyar értékek tárházaként szeretném működtetni. A jelenlegi repertoárt csak addig tartanám műsoron, ameddig a folyamatosság fenntartásához feltétlenül szükséges. Az Új Színházra adom be a pályázatom, mert ez van kiírva, de a színház nevét is megváltoztatnám, mert most hamis kepzeteket kelt. Azt üzeni, hogy ami új, az mindjárt érték is. Ez pedig nem igaz. Ami csak azért új, hogy ezt hirdethesse magáról, az attól, különösen az elfajzott, beteges liberális hegemoniában lehet retrográd is, vagy talmi. A fenntartó hozzájárulásával Hátország Színházra szeretném változtatni a firmát.

A Hátország a szociálliberális iga alatt nyögő magyarságot jelképezi. Egy, az egész nemzet számára életbevágóan fontos visszafoglalási igényt jelelt be. Ennek a visszafoglalásnak egyik első, kicsi, de nem jelentéktelen ütközete lehet ez a színház. A magyarság a hátországból, az elnyomott, háttérbe szorított, elhallgatott, félreszorított nemzeti értékeivel, Bornemisszáival. Csokonaijaival, de Németh Lászlóval és Illyés Gyulával, fel egészen a mai követőkig megindítja a visszafoglalást a liberális, pesti vicchullám, pénzcsinálás és újabban a szórakoztató liberális állam sokszor a bordélyházak szintjére süllyedt csomópontjai ellen.

A szórakoztató állam a globalizmusba fordult liberális állam XX. századi terméke, sajátos amerikai termék. A szórakoztató állam egyszerre üzleti és politikai fogás. Az állam híg, üres szabadidő eltöltést nyújt a tömegnek, a szórakoztatás mint olyan állami feladat - amelyet persze magáncégek foganatosítanak – emberi jog, s egyszersmind fogyasztás. Az agymosás egy sajátos formája. kikapcsolja a tömegembert a közéletből, a kultúrából és roppant befolyásolhatóvá teszi. A szórakoztatott ember nem résztvevője, nem része a kulturális térnek, a működésnek, hanem passzív szemlélője. Aktivitása legfeljebb erős csápolásban nyilvánul meg, amikor sztárja kábítószeresen vonaglik előtte. A szórakoztató hatalom természetesen a színházra is kiterjeszkedett. Magyarországon is nyilvánvalóan. Az egész Demszky-éra

színháza a szórakoztató biznisz szolgálatába lett rendelve. Ennek a liberális, szórakoztatóipari igénytelenségnek akar hadat üzeni a Hátország Színház, a magyar dráma színháza, amely visszatérést jelent a görög sorsszínházhoz. Aischylos és Sophoklész színházához, Shakespeare mindenkor a legaktuálisabb nemzeti és dinasztikus politikai kérdéseket, létkérdéseket felvető színházához, és ahhoz a magyar színházi hagyományhoz, amit a Bánk Bán és a Karyóné jelképez – amely gyönyörködtetett és belekiabált a magyar sorsba. Nem tagadom, miért is tenném, hogy a gondolatmenet nem teljesen a sajátom, csak a sajátommá tettem, mert azonosulok vele. Ez a gondolatmenet Csurka Istváné, atyai barátomé, aki pedig Molnár Tamás, a legnagyobb magyar katolikus filozófus írásainak tanulmányozása révén jutott el idáig. Ennek a színháznak a magyar drámának szentelt és a harcot felvállaló műhelynek a gondolata tőle származik. Mélyen sértette őt, amikor azt látta, hogy a magyar dráma stúdiószínfalak szűk világába szorul, míg az angolszász vagy New York-i bulvár, zenével vagy zene nélkül a nagyszínházak szórakoztató ipari nagyvállalataiban pöffeszkedik. Ez tarthatatlan állapot, akármennyien és akárhogy védelmezik és reklámozzák. Egy egészséges nemzet nem lehet meg saját színházi kultúra nélkül. Kell, hogy megszülessenek a magyar sorskérdéseket tárgyaló művek, politikai és történelmi kérdéseket a magyar érdek szerint megelevenítő művek, mint egy falat kenyér, kellenek a feltárások, a megszenvedett írói és színházi alkotások. Ez tehát, ha hozzájutunk, beszóló színház lesz, sok ellenséggel és csak lassan szaporodó barátokkal és küzdőtársakkal, mert ennek a színháznak első feladata az, hogy közönséget teremtsen magának. Ez a színház csak a közönségével együtt alkotva képzelhető el. Nézőit az egész magyar hátszövegetől, a nemzetállam gondolatát magukévá tett magyar emberekből kell összeszerveznie. Nevezhetnénk akár a Fényes Szelek színházának is, ha a kommunista mételey ezt a mozgalmat is nem járatta volna le és nem fordította volna önmaga ellen. Egy igazságos földosztás ma is aktuális, egy igazságos színházosztás úgyszintén. Megértésre kell találnunk.

Miután lényegében Budapestnek nincs nemzeti színháza, a feladatok egy részét fel kell vállalnia az Új Színháznak. Azért ennek, mert a fővárosban jelenleg nincs olyan művészeti vezetés, amely törekedne erre. A nemzeti színházi munka három részből áll: ápolja a nemzeti dráma klasszikus értékeit, felmutatja az új kortárs irányokat, és a klasszikus darabok szerepeltetésével a nemzeti

színjátszás jelenlegi állapotát rögzíti. Amennyiben ez a színházi erő és tehetség klasszikus magyar darab esetében valósul meg, az külön öröm és kiemelt feladat. Klasszikus magyar értéknek gondolom olyan darabok repertoáron tartását, melyek fontosak generációk számára ahhoz, hogy képet kapjanak a drámairodalomról. Katona József, Csiky Gergely, Vörösmarty vagy az egész koramagyar drámairodalom eddig kevésbé megismert szerzői is megérdemlik a műközpontú előadási módot. Úgy értem, hogy az adott művet nem mint egy rendező kísérleti terepét gondoljuk el, hanem a mai kor modern színházi elvárásait figyelembe véve a hagyományos, műközeli ábrázolásmódot tartjuk elsődlegesnek. (Madách Férfi és nő c. darabjából a néző ne a rendező tehetségét vagy tehetségtelenségét ismerje meg, hanem az adott mű szellemiségét, mondandóját, fájdalját.)

Nagyon fontosnak tartom – utolsó pillanatban vagyunk -, hogy a hatvanas-hetvenes-nyolcvanas évek magyar szerzői méltó módon jelenjenek meg. Németh László, Sarkadi, Gyurkovics színházi alkotásainak kell egy állandó bemutatóhely, értő megvalósításban. Az utóbbi húsz évben generációk fejéből törlődtek ezek az írók és műveik. Ez a folyamat még talán megfordítható. Szükség van ezen mesterek hagyományaiból kinövő új magyar drámára. A vezetésem alatt álló színház kiemelt figyelmet fordít arra, hogy olyan fiatal írókkal tartsa a kapcsolatot, keresse meg őket, akik ezeket az értékeket és hagyományokat a maguk mai és modern eszközeivel tovább tudják vinni és vállalni. A kortárs és múlt századi dráma nagy határon túli alakjainak művei is lassan feledésbe merülnek. Sütő, Páskándi, Tomcsa Sándor és a többiek drámái kiszorultak még a határon túli magyar színházak műsorából is. Azért alkalmas erre az Új Színház, és a kiírás azért is megfelelő, mert ezen magyar művek mellett, ha megjelennek a világirodalom klasszikus vagy kortárs értékei, akkor ez a két vonal erősíti egymást. Hangsúlyozza és felmutatja, hol van a klasszikus európai vagy amerikai művek mellett a helye a magyar nemzeti drámának. A művészeti koncepció lényege tehát, hogy akár az előtérbe helyezett magyar nemzeti drámát, akár klasszikus európai értéket mutatunk fel, minden esetben a dráma az elsődleges, annak tartalma – és ehhez, ennek kibontásához kell a rendezői munka, és nem fordítva. És ami lényeges: középen áll a színész, aki számára a szerepeket keressük a magunk által felvállalt művek körében.

Vagyis a sorrend: a társulatból kiindulva keresem meg az adott művet, amely a legjobban illik a társulati tag fejlődési szakaszához, ezt követően ehhez keresem hozzá a rendezőt, aki képes a darab és a színészi munka értékét felmutatni.

Külső források, szponzorok

Számítunk arra, hogy az Új Színházban a nemzeti dráma programja kiemelt figyelmet kap a Nemzeti Kulturális Alap, a szakminisztérium és a kulturális alapítványok körében, hiszen alapvető kulturális értéket és érdeket képvisel. Számítunk arra, hogy azok a gazdasági társaságok, amelyek eddig fontosnak tartották egy-egy színház kiemelt támogatását, a nemzeti programban is látnak fantáziát, és kihasználva a kultúra támogatásából fakadó előnyös adóhelyzetet, segítik a munkát. Számítunk arra, hogy vannak olyan cégek, bankok, akár magánszemélyek, akik áterzik ennek a munkának a jelentőségét. Számítunk arra, hogy a marketing- és propagandamunkában bizonyos jelentős közönséggel bíró napilapok, periodikák ingyen, vagy minimális juttatásért megfelelő teret adnak a program népszerűsítéséhez. Számítunk rá, hogy mint nemzeti drámát bemutató színházi program az Európai Unió Kultúra Keretprogramjában megfelelő helyet foglal el magának.

Szponzori tárgyalást előre nem folvtattam ehhez a pályázathoz. Először a szándékot kell tudnunk, hogy a főváros akar-e ilyen nemzeti drámákat bemutató színházi műhelyt támogatni vagy sem. Ha a politikai szándék létrejön, meggyőződésünk, hogy szponzorációs területen is előrébb tudunk lépni.

Számítunk arra, hogy a módosított Előadóművészeti törvény alapján az Új Színház az első kategóriába kerül, vagyis „nemzeti jellegű” intézményként vétetik nyilvántartásba.

Egy-egy színházzal nem bíró városban, nagyközségben, járási székhelyen toborzásokat folytatunk, és egy-egy előadásunkra, szponzorok segítségével, autóbuszokkal kívánunk közönséget felhozni a hátországból.

Konkrét elképzelések a következő évadokra vonatkozóan

- A színház jelenlegi repertoárjából meg kívánom tartani azon műveket, melyek a koncepciómba beleférnek, és amelyek közönségtámogatottsága egyértelmű. Ezeket addig kívánom játszani, amíg érdeklődés mutatkozik.

- Miután február elsejétől dolgozik az új igazgató, az évad hátralévő részében két bemutatót tervezek: Németh László VII. Gergely című művét a mártír pápáról, illetve egy vígjátékot, melyet magyar szerző írt álnéven, Mert a mamának így jó címmel.

- A **2012/13**-as évadban a még repertoáron levő művek mellett **új tervezett bemutatók** az alábbi művek közül:

a Nagyszínpadon:

Csurka István: Írószövetségek harca

Nyíró József: Jézusfaragó ember

Vörösmarty: Zalán futása

Illyés Gyula: Tűvétevők

Ibsen: A tenger asszonya

Csokonai: Karnyóné

Csurka István: A hatodik koporsó

Új magyar kortárs darab pályázat útján – ha addig elkészül

a Stúdióban:

Tomcsa Sándor: Műtét

Sütő András: Káin és Ábel

A **2013/14**-es évadban bemutatandó művek az alábbiak közül:

a Nagyszínpadon:

Tamási Áron: Énekes madár

Hernádi Gyula: A tolmács

Szabó Magda: Az a szép fényes nap

Ratkó József: Segítsd a királyt!

Schiller: Haramiák

Petőfi Sándor: Tigris és hiéna

Gyurkovics Tibor: Nagyvizit

Márai Sándor: A gyertyák csonkig égnek

a Stúdióban:

Sarkadi: Oszlopos Simeon

Szakonyi Károly: Ha még maradnál

James Joyce: Számkivetettek

Sárospataky István: Tánccpestis

Megjegyzések:

A fent felsorolt bemutatók a jelenlegi társulati tagokra épülnek, természetesen pár fővel kiegészül a csapat. Ez a szakmai program csak olyan tehetségű alkotókkal képzelhető el, akik ma is adják az Új Színház gerincét. Láthatóan törekedtem arra, hogy a műsorterv összeállításánál lehetősége legyen az ifjúsági korosztály felé nyitni.

Az előadások rendezőit az alábbiak közül kívánom felkérni:

Jirzi Menzel

Bodolay Géza

Nagy Viktor

Vidnyánszky Attila

Bocsárdi Miklós (Sepsiszentgyörgy)

Pataki András

Csiszár Imre

valamint a színház nemzetközi kapcsolatai nyomán megismert, elsősorban lengyel, német és román rendezők.

Új Színház

gazdasági stratégia

A gazdasági stratégia a művészeti koncepció szolgálatában áll, annak van alárendelve. Az előzőekben kifejtett művészeti alapvetés takarékos. Célszerű gazdasági munkát, író és színészközpontú gazdasági odafigyelést kíván meg. A jó gazdasági alapvetés a tervezhetőség. Legyen pontos ismeretünk a tervezett produkciók szereposztásáról. Az adott produkciókhoz tartozó produkciós költségekről, úgymint a művészi honoráriumok, a díszlet és jelmezköltségek, egyéb járulékos tételek. Ebben az esetben már az évadra vonatkozó teljes üzleti terv elkészíthető. Ez csak egy pontos gazdasági átvétel, leltár elkészülte után lehetséges. Ezután kezdődhet a régi és új szponzorok felkutatása, a velük való új megegyezés.

- kölcsönösen előnyös szerződések kötése.

- az adott produkció műszaki megteremtéséhez partnerek keresése.

Elképzelhető, hogy az adott bemutatóhoz, műhöz használható díszlet vagy jelmezelemeket megtalálhatjuk valamely más színházban is az országban, így azok kivitelezése olcsóbb lesz. Ez is csak a hosszabb távú tervezhetőség esetén valósítható meg.

- erősítve a színházak ilyen irányú együttműködését, az is elképzelhető, hogy a színházban lefutott darabok díszletei, jelmezei más társulatok számára kölcsönözhetőek vagy eladhatók lesznek. Ezek is a bevételi oldalt erősíthetik. És ráadásul olyan együttműködési formát vezetnek be, amely még Magyarországon csak egyes esetekben figyelhető meg. Ha azonban ebből egy valódi működési modell lesz, a működtetési költségek nagy része megtakarítható.

A fentiekben említett feladatokon túl egyéb más, a gazdasági stratégiát meghatározó lehetőségeket is fel kell kutatni. A színház profilváltozása lehetővé teszi, hogy nemzeti jellegű színjátszás címén uniós pályázatokon vehessen részt, az Európai Unió erre a célra elkülönített alapjából támogatást

nyerhessen. Részesen legyen a nemzeti dráma játszását magukénak érző európai színházak szövetségének, mely szintén pályázati forrás lehet.

A tervezhetőség mellett azonban **vagy** egy másik fontos stratégiai feladat: **az alkalmazkodás lehetősége** a megváltozott gazdasági vagy személyi viszonyokhoz. Negatív és pozitív előjellel egyaránt. A hosszabb távú terveket úgy kell előkészíteni, hogy bármely változás (támogató vagy szponzor váratlan visszalépése, gazdasági kényszerintézkedések stb.) esetén is a színház működése, alapvető feladatai ne sérüljenek. Vagyis az adott tervezett évad, évadok sarokszámai mellett is rendelkezünk kell mindegyik produkcióra vonatkozó „második forgatókönyvvel” is. Ennek kidolgozása mindig egybeesik az optimális tervezés idejével.

Gazdasági stratégiánk egyik alapköve lehet, hogy megpróbáljuk kiépíteni a kapcsolatot olyan intézményekkel, amelyek az anyaszínházi keretek közül programjainkat kivetítik és egy másik megvalósulási térbe helyezhetik. Mire gondolkodom itt? Például a színház már jó előre szerződést köthet nyári produkciókra olyan műhelyekkel, mint a Szegedi Szabadtéri Játékok. Ahol az anyaszínházi közönségférőhely megtízszereződhet, és ez előnyösen befolyásolja a színház támogatási rendszerét az Előadóművészeti törvény keretei alapján. Turnékat szervezhetünk határon túli magyar műhelyek felé, nagyobb szabású produkciókat tervezhetünk idegen nyelvterületeken is. Ezek mind arra vonatkoznak, hogy a színház ne maradjon meg a befogadóképesség miatt meglehetősen szűkös bevételi keretek között, hanem keresse az egyéb megoldásokat a bevételek növelésére.

Tervezhetőség és alkalmazkodás. Ez a két legfontosabb gazdasági stratégiai elem, amelyre az új vezetésnek építenie kell. Természetesen az ehhez értő, megfelelő gazdasági szakemberek segítségével.

Új Színház

Marketing, pr, kommunikációs stratégia

Az új színházi program másfajta kommunikációs megközelítést kíván, mint elődje.

A minél több bevételre kényszerülő, ezzel színvonalat szándékosan lazító színházi program alapvető propagandaeszköze a gerillamarketing. Elsősorban az internet, a szabadabb adatkezelés adta lehetőségekkel a majdani nézők erőszakos elérése, meggyőzése arról, hogy az adott produkcióra jegyet kell vásárolni. Miután a színházi piacon rendkívül nagy a túlkínálat az értékében legalábbis megkérdőjelezhető produkciók között, nagy versenyhelyzet alakul ki, hogy a kereskedelmi médiában, a bulvársajtóban minél szélesebb teret kapjon az adott produkció bemutatása, a figyelem felkeltése.

Ezzel szemben a vázolt nemzeti drámaprogram kommunikációs stratégiája egészen más. Olyan helyeket kutat fel és használ, amelyek fehér foltok a pr-tevékenység számára.

Mégpedig a nemzeti tartalmú újságokat, médiákat, rádiókat, szervezeteket, azok kiadványait célozza meg. Olyan módon kíván marketingtevékenységet kialakítani, hogy tudja: a nemzeti dráma programjának közönsége olyanokból áll össze, akik ezen médiák, megjelenési helyek fogyasztói vagy rendszeres látogatói. Ilyen a különböző nemzeti jellegű társaságok összejövetelei, a meghatározott nemzeti jelleggel működő világi vagy akár egyházi körök kiadványai. Az ilyen jellegű újságok, rádiók, televíziók, ahol eddig a színházi programok érdekes tartalommal nem jelenhettek meg – mit lehet mondani egy kulturális értéket hordozó kiadványban a következő bulvárbemutatóról?

Ezen „alternatív” területek nagysága nem lebecsülendő. A modellünk alkalmas arra, hogy különböző civil csoportokkal, értelmiségi körökkel, egyáltalán művészetet kedvelő emberek közösségeivel kapcsolatot építhessünk ki – a Magyar Művészeti Akadémiától az Írószövetségen keresztül a szekszárdi református értelmiségi klubig stb.

Rendkívül fontos a nemzeti érzelmű tanítók, tantestületek felkutatása, miután óhatatlanul kapcsolódunk a magyar drámai programmal a nemzeti tantervhez, az együttműködés szükséges. Ennek milyensége a fontos, hogy ne pusztán fizikai valójukban üljenek ott a fiatalok vattaközönségként, hanem interaktív módon legyenek közönség. Már a színházba látogatás előtt akár az iskolában ismerkedjenek meg a rendezővel, a fő színészekkel, akár az íróval. Hogy ezen tapasztalatok birtokában üljenek be az előadásra.

Senki sem állítja, hogy ezek a lehetőségek feleslegessé teszik a hagyományos marketing és kommunikációs eszközöket. A nyomdai, kétdimenziós megjelenési formán át a háromdimenziós kommunikációs eszközökig, az internet adta lehetőségein át nyilvánvalóan mindent ki kell használni. A közösségi oldalak ma már remek alkalmasak az értelmes reklámra, a Facebookon belüli csoportokkal való vegetatív kommunikáció például mára már alapfeladat. Erre épül rá természetesen a szervezési osztály felállítása. Információim szerint az Új Színház szervezése tapasztalt, értő emberekből áll. Számukra az átállás egy másik kommunikációs stratégiára, illetve az eddigi módszereik kiterjesztése nyilván nem lesz nehéz feladat.

Ezekkel a célzott pr-eszközökkel természetesen nem merítettük ki a marketingstratégiát. Csak jeleztük, miféle irányba indulunk el, ahol nyilvánvalóan még száz és száz feladat adódik.

Fontos megjegyzés:

A színház jelenlegi bérletezési rendszere rendkívül jónak mondható, és mindenképpen fenn kell tartani. Az a lehetőség, hogy a bérletért cserébe a néző választja meg, melyik előadásokat akarja megnézni és mikor – rizikós vállalkozás, de mindenképpen nézőbarát.

Az Új Színház az utóbbi időben nagy hangsúlyt fektetett a világítótáblás, óriásplakátos megjelenésre, ez is mindenképpen folytatható, de előbb át kell tekinteni ezt, milyen konstrukcióban végezte a színház, hiszen az alaptámogatásból ennek megfizetése elképzelhetetlen.

Munkatársaim

Nemzetközi kapcsolatok

Munkatársaim vonatkozásában részben már nyilatkoztam. Csurka István, a gondolat felvetője, koránál fogva (77) nem operatív dolgozó, hanem szellemi egybentartó, mondjuk intendáns, aki elsősorban a műveivel akar jelen lenni. A baráti viszony kötelez, de erre nézve, igazgatói egyszemélyi felelősségem fenntartása mellett megállapodást is kötünk.

A fő dramaturg, rendező egy aktív drámaíró barátunk lesz, akivel csak a pályázatunk kedvező elbírálása után kötünk szerződést. A színház hivatalának munkatársaival egyéni elbeszélgetés után állapodunk meg. A színház műszaki dolgozói, fenntartói, műhelyei a munka törvénykönyvének szabályai szerint, valószínűleg problémamentesen kerülnek át az új céghez.

A színház üzemeltetését, takarítását, könyvelését, büféjét, s egyéb ellátó szerveit egy kft.-re kívánom bízni pontos szerződés szerint.

Nehézséget csak az okoz, ha a színház jelenlegi vezetése a számára fennmaradó időben, amennyiben nem nyeri el a folytatás lehetőségét, túlkölti magát, illetve olyan szerződéseket köt, amelyek az új vezetés elképzeléseibe nem illenek be. Ez a fővárosi felügyelet dolga. A főváros átfogó vizsgálatot tart, amennyiben sikeres lesz a pályázat, annak megállapítását figyelembe fogom venni.

A műsortervből kiderülhet, kikkel szeretnék együtt dolgozni. A színház jelenlegi műszaki személyzete meg kellene látszik az új feladatra, a dramaturgiai és egyéb munkatársakat meg kívánom személyesen ismerni, mielőtt döntök alkalmazásukról.

A színháznak fontos nemzetközi kapcsolatokra kell szert tennie. Elsősorban azért, hogy a magyar nemzeti drámát megismerhessék minél többen, illetve elsősorban azért, hogy a rendező- és előadáscserék vonatkozásában a színház bekerüljön a nemzetközi vérkeringésbe.

A műsortervnél leírt rendezők egy része alkalmas arra, hogy ezen kapcsolatrendszerét a színház rendelkezésére bocsássa. Ez elsősorban lengyel,

román és német területre érvényes. Folyamatos munkakapcsolatot kívánok kialakítani a Tanasztó Ernő vezette Aradi Magyar Kamaraszínházzal. Konkrét elképzeléseim vannak lengyel színházi körök bevonására. Csereelőadásokat kívánok lebonyolítani a bonni Európa Színházzal.

A műsortervben szerepeltetett szerzők művei általában német és angol nyelvre le vannak fordítva. Szorgalmazni fogom a magyar nemzeti dráma megjelenését feliratozás segítségével európai fesztiválokon.

Együttműködési szerződést kívánunk kötni a vajdasági Zentai Kamaraszínházzal, amely egy egészen új magyar nyelvű színházi formáció. Ezzel együtt a Szabadkai Kosztolányi Dezső Színház is több ízben vendég lenne a színházunkban, és viszont. Erdélyi szerzők műveivel tájolni kívánunk erdélyi játszóhelyeken, hogy az ott élők a helyi színházi törekvések mellett megismerhessék a saját környezetük klasszikus értékeit. Egy egyfajta missziója lenne a színháznak.

Az utóbbi időben úgy vettem észre, hogy a román színházi rendezők rendkívül fogékonyak a klasszikus értékek élvezhető tolmácsolására. Ezért szeretnék a magyar drámához egy esetben román vendégrendezőt hívni.

Együttműködést kívánunk kialakítani a tengerentúlon is, elsősorban a Kanadai Magyar Színházzal és a Kanadai Magyar Televízióval, amely ugyan torontói székhelyű, de szerte Kanadában a magyarságnak közvetíti az értékeket.

A színház vezetésében meg kívánok bízni egy személyt, aki kifejezetten a nemzetközi kapcsolatokat intézni, és fő feladata, hogy az Új Színház klasszikus nemzeti értékeit felvállaló műsora más népekhez is eljusson, minél több országban vendégszerepelhessen. Ehhez megfelelő tárgyalásokat kell folytatnom a budapesti fesztiválközpontokkal is, illetve a Külügyminisztérium kulturális kapcsolatokért felelős államtitkárságával.

Meg kívánok állapodni a Köztársasági Elnöki Hivatallal, hogy a köztársasági elnök útjai során lehetőség legyen a programban valamely előadásunkkal szerepelni, ami nagyban kitágítaná a lehetőségeinket, és állami szintre emelné a magyar nemzeti dráma ügyét.

